

БАСНИ ЕЗОПОВИ.

Лисица и капина.

Една лисица фатиласа да възлети на единъ плетъ, и като са потхлознала и щяла да падни долу, а тя са фанала у капината, що било я имало на плето, и тосъ часъ са убоди отъ тернието капинский и раскровавиха са краката ѝ сасъ болестъ. Рече на капината: „О капино, азъ са фатихъ у тебѣ за да ми помогнишь, а ти ми повече зло направи“, а капината ѝ рече: „Ти си сама згрѣшила: да са фатишь о мене що самъ азъ научена да фашамъ други“.

Примѣчание :

Тоя басень казува, защо (че) най-пашатъ някой хора, що ишатъ помощъ отъ того чловѣка, дето прави зулумъ (зло) всякоги и поврежда други чловѣци.

Асланъ и медведъ.

Асланъ и медведъ намерили едно кошутче и свадили са, кой да го земе, и отъ много борене, уморили са и паднали на земята като мъртви. А една лисица случило са да мине отъ тамо и погледнала ги, защото са уморили много и не могатъ да станатъ — нито аслану, нито медведю. А кошутчито лежи между умрело.

И тя утиде и го дигна и побѣгна сасъ него.

А те гледаха, ала не бѣха кадъръ¹⁾ да станатъ да я гонетъ, но токмо²⁾ рекоха помежду си: „О злочестии ний, защо са мачихме толкова зарадъ лясидата?“

Примѣчание :

Тая басень казува, защо много хора са мачатъ и зло пшчатъ да собиратъ имане, а други го иматъ и радватъ му са.

¹⁾ Въ състояние. ²⁾ Само.